ANUL XI. No. 1257 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 18 Octombrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

IN FINE!...

De vre'o trei săptămâni se plămădeşte în albia biroului federal un match de football Bulgaria-România B. Un match care, din punct de vedere pur sportiv interesează în primul rând pe bulgari şi — foarte puţin — footballul românesc.

Se pare însă că în cele din urmă, partida aceasta care a fost de aproape 10 ori contramandată înainte de a fi măcar teoretic înfăptuită, va avea totuşi loc la Bucureşti, pentrucă insistenţele bulgare au terminat prin a obosi împotrivirea dela Bucureşti.

Că această partidă interesează în primul rând pe bulgari, e lucru evident, de vreme ce au pus atâta sârguinţă şi au uzat de atâta putere de convingere pentru a ajunge la perfectarea ei. Bulgarii sunt un popor care nu suportă prea uşor înfrângerile. De nici un soi şi de ori unde. La ei înclinarea steagului sapă urme adânci în orgoliul naţional şi dă naştere în locul deprimării, frecventă aiurea, unei ambiţii neînfricată de revanşă. Dârzenia poporului bulgar este plastic sintetizată în întrecerile sportive şi de aceia insistenţele pentru realizarea unei revanşe cu România, sunt în linia logicei cele mai perfecte.

Revanşa se referă, e drept, la o înfrângere ceva mai veche... E vorba, după cum desigur aţi dedus, de viguroasa afirmare a footballului românesc, care a însemnat şi preludiul victoriei Balcanice.

Intâmplarea a făcut însă ca revanşa să nu mai pună în linie aceleaşi formaţiuni.

Bulgaria şi-a modificat esenţial echipa, iar România, datorită unui caz de forţă majoră, va fi nevoită să-i opună formaţia secundă, în timp ce prima va evolua pentru întâia oară în cadrul campionatului european...

Scopul rândurilor de faţă nu este, desigur, să analizeze în ce grad şi-ar putea justifica bulgarii rana vindecată de pe urma unei problematice victorii asupra teamului nostru secund. Şi nici să releve potenţa noastră footballistă care ne dă prilejul să tratăm astfel pe învingătorii noştri dela Belgrad. Că pentru a demonstra că încăpăţânarea Sofiei de a disputa un match cu România — ori care ar fi ea — a creiat footballului românesc orizonturi noi. Da, nu zâmbiţi. Orizonturi pe cari, fie din cauza ochelarilor, fie din motive de ordin patologic, nu le-am putut întrezării până acum. Şi anume: vom avea pentru prima oară prilejul să punem în linie echipa noastră secundă, a cărei naştere au anunţat-o magii footballului nostru vreme de aproape un deceniu. Aşa dar, dacă n'au alte merite, şi dacă n'avem motiv special să le fim recunoscători, deznodământul perseverenţei lor specific bulgăresc îi îndreptăţesc să le revendice pe amândouă, în aceiaşi măsură.

Pentrucă echipa B. a României, echipă a cărei mamă va fi de fapt federaţia bulgară de football, este pentru noi o necesitate inexorabilă. Şi asta din foarte multe motive, dintre cari cel mai important este fără îndoială „creiarea cadrelor". Adică dibuirea elementelor cari să constitue o permanentă rezervă a echipei noastre naţionale.

Această problemă s'a pus de multe ori, fără să se găsească cineva care să-i dea de rost. Ne-am plâns întotdeauna că nu avem jucători capabili să înlocuiască la un moment dat vedetele primei echipe, îmbătrânite în posturi pe cari le ocupă neîntrerupt de amar de vreme. Ne-am plâns că tinerile elemente practică un football din ce în ce mai slab şi ne-am zvârcolit în chinurile facerii ori de câte ori a fost vorba să punem în linie o formaţie care să poată face faţă împrejurărilor.

Dar niciodată nu ne-am dat osteneala să ne gândim că înainte de a strânge recolta trebue să semeni şi că înainte de a căuta elemente de nădejde trebue să le cultivi. Şi întotdeauna selecţioneurii s'au repezit prin grădinăriile răvăşite prin ţară, de unde au smuls tot felul de burueni mai mult sau mai puţin trebuincioase. N'a fost însă vre'odată cazul ca selecţionarea să se oprească asupra unui jucător a cărui evoluţie technică să fie atent urmărită dealungul anilor. Ochiul selecţioneurului prindea din zbor forma bună a jucătorului, fără să se sinchisească dacă ea este sintetizarea unui cumul de calităţi, sau accident sportiv atât de frequent în football. Şi la câte deziluzii n'a dat loc un asemenea fel de a vedea şi proceda...

Echipa secundă, pe care bieţii noştri vecini ne-o impun, este o adevărată binefacere pentru footballul românesc. In ea vor creşte talentele mari, în ea îşi vor semna actul de naştere marii internaţionali de mâine. Pentrucă nicăeri, decât alături de valori egale, talentele nu răzbat mai uşor. Emulaţia va fi incontestabil mare şi va dezlănţui fără doar şi poate, o întrecere de pe urma căreia footballul românesc nu va avea nimic de păgubit.

Rămâne aşa dar să aducem prinosul nostru de recunoştinţă vecinilor noştri dela Sud, cărora le-a revenit cinstea de a ne lumina urcuşul plin de gropi al evoluţiei noastre footballiste.

...Numai, bineînţeles, dacă cine ştie ce hotărâre de ultim moment nu va frânge entuziasmul naţional al Bulgariei pentru viitoarea lor victorie şi nu ne va spulbera şi nouă nevinovatele noastre iluzii...

L. ROŞIANU

Echipa naţională a fost alcătuită

AU FOST DESEMNAŢI TITULARII ŞI REZERVELE, URMAND CA FORMAŢIA DEFINITIVA SA FIE ALCATUITA LA BERNA. — CINE INSOŢEŞTE ECHIPA.

Matchul pe care-l susţine România la 29 Octombrie la Berna în cadrul eliminatoriilor campionatului mondial, pasionează opinia publică românească într'o măsură neobişnuită. Atât importanţa covârşitoare a acestui match cât şi condiţiunile speciale în care urmează să se facă alcătuirea echipei noastre, au dat opiniei publice româneşti subiecte de pasionantă discuţie.

Cu sau fără Baratki?

Aceasta a fost marea întrebare în ordinea de idei a alcătuirii efectivului nostru naţional. Pentrucă prodigiosului jucător al Crişanei i-a fost suficientă o simplă exhibiţie la Bucureşti ca să devină preferatul unanimităţii. Mai ales dacă se ţine seama de faptul că în Capitală se fierb de obiceiu reţetele alcătuirilor noastre naţionale, deşi întotdeauna provincia pune la dispoziţie marea majoritate a efectivului. Din prima zi a apariţiei lui Baratki pe terenul bucureştean, întrebarea a început să circule şi să i se răspundă: cu Baratki în echipa naţională şi cu riscul oricărui sacrificiu!

Şi iată că Biroul federal de aseară a statuat definitiv: Baratki va juca la Berna, într'un post care urmează să se hotărască deabea în preajma matchului. Deşi

Cazul orădeanului nu este încă elucidat

din punct de vedere internaţional. Căci, după cum se ştie dosarul afacerii Baratki se găseşte în studiul profesorului Pelikan dela Praga, care are să dea soluţia. Baratki va juca aşa dar la Berna, urmând ca hotărârile ce se vor lua anterior sau ulterior să facă obiectul unor preocupări de cu totul alt ordin.

Cine va pleca la Berna

Biroul federal, după ce a hotărât introducerea lui Baratki în echipa naţională, a alcătuit restul lotului care va face deplasarea, urmând ca deabea la Berna să se dea formă definitivă formaţiei, după ce se vor fi făcut antrenamentele dela Viena şi Zürich, conform unei hotărâri anterioare.

In şedinţa de aseară au fost desemnaţi 14 jucători. Discuţia a purtat mai ales asupra numirii rezervei de mijlocaş centru, deoarece s'a prevăzut eventualitatea ca Baratki să fie întrebuinţat în alt post. Candidaţi pentru acest loc n'au fost decât Steinbach şi Cotormani şi a fost preferat primul, deoarece ripensistul este suferind de câtăva vreme.

Vor face aşa dar deplasarea:

Zombory, Vogl, Albu, Chiroiu, Moravetz, Baratki, Steinbach, Lakatos, Bindea, Covaci, Sepi, Bodola şi Dobay.

Echipa va fi însoţită de d-nii Octav Luchide, căp. Dumitrescu, C. Rădulescu, Radu Istrati şi probabil d. N. Lucescu.

Cine va arbitra

La început se părea că matchul va fi arbitrat de englezul Rouse. In ultimul moment însă ambele echipe au căzut de acord asupra olandezului Bockman.

Echipa va părăsi ţara Marţi dimineaţă din Arad, unde se vor aduna jucătorii.

Miercuri se va face un antrenament la Viena.

Exemplul dela Timişoara

Din Timişoara ne vine o veste interesantă. Districtul local a hotărât să ofere gratuitate copiilor între 7 şi 10 ani la toate matchurile de football. O hotărâre deadreptul ingenioasă care merită oboseala unui comentariu.

Faptul că ea a fost luată de Timişoara, nu face decât să-i contureze seriozitatea, ştiut fiind că multe şi fericite idei şi-au găsit sintetizare mai întâi în capitala Banatului, înainte de a fi fost adoptate de restul ţării.

Noi am preconizat de multe ori în aceste coloane popularizarea footballului prin aducerea pe câmpul de sport a tineretului din care se recrutează massa spectatoare de mâine. Dar care astăzi, nu are cum să-şi apropie minimul de cultură sportivă din cauza impedimentelor de ordin material. Un club bucureştean se şi hazardase, mai de mult, într'un proect care prevedea gratuitatea pentru elevii cursului inferior al liceului din cartierul respectiv. Proectul a rămas bineînţeles netradus în fapt, pentrucă atunci când e vorba să se realizeze o operă cu rezultate în funcţie de timp, cele mai nobile intenţiuni se încovoaie sub povara incertitudinii. Aşa se fac toate la noi, oridecâteori e vorba să se iasă din linia comună. De aceia nici nu ne-a mirat că şcolarii au continuat să se caţăre pe pomii din jurul terenului şi nici că hotărârea conducerii unui club care se vroia reformator, a rămas o simplă vorbă fără miez.

Acum însă, problema a fost pusă din nou pe tapet de unul din cele mai serioase districte footballiste româneşti şi rezolvată, în cadrul său restrâns, dar în perfectă concordanţă cu necesităţile realităţii.

Hotărârea celor dela Timişoara va apărea multora lipsită de importanţă. Mulţi se vor întreba chiar:

— Unde-i folosul? Şi ce va pierde footbalul fără aportul gratuit al copiilor între 7 şi 10 ani?...

Răspunsul este simplu ca bună ziua: folosul este incomensurabil.

Şi iată de ce. Footballul este un sport care are marea calitate de a transforma în spectatori constanţi pe acei cari urmăresc cel puţin odată un match interesant. Ceeace nu poate realiza nici tennis-ul, nici rugby-ul şi aproape nici unul din sporturile de echipă. Recrutând din rândurile copiilor un contingent de spectatori cari beneficiază de gratuitate, footballul îşi asigură o categorie de spectatori foarte preţioasă pentru mai târziu. Pentrucă entuziasmul juvenil nu se potoleşte prea uşor, aşa că luaţi dela joaca banală de Duminică, copiii aceştia devin cei mai de temeiu susţinători ai footballului într'un viitor nu prea depărtat.

Recrutate în astfel de condiţiuni nouile masse de spectatori asigură footballului un sprijin incontestabil, care răscumpără cu vârf şi îndesat sacrificiile minime pe cari le cer cultivarea lor gratuită de azi.

Datele problemei sunt atât de elementare încât n'ar fi trebuit să scape acelora cari se frământă pentru difuzarea footballului în România şi cari preferă să asiste la degradantul spectacol al ţâncilor cocoţaţi în copaci şi veşnic ciomăgiţi de reprezentanţii forţei publice, decât să apuce taurul de coarne.

Timişorenii l-au apucat şi nu vor regreta.

Duminecă la Roma

CARNERA-PAULINO

Pentru titlul mondial al tuturor categoriilor

Pregătiri extraordinare la Roma — Antrenamentul lui Carnera — Paolino periclitează domnia lui Primo?

Nimeni n'a vrut să creadă, atunci când telegramele laconice au vestit că matchul Carnera—Paolino a fost angajat.

Numai după ce a început publicitatea amplă, după ce afişe mari cu numele «uriaşului» au împânat toate centrele europene, îndoiala care cuprinsese pe sportivi începuse să se risipească. E lucru ştiut astăzi de toată lumea, că matchul Primo Carnera—Paolino va avea loc Duminecă la Roma şi ce e mai senzaţional: în joc va fi titlul mondial al tuturor categoriilor.

Cu mijloace curente lucrul acesta n'ar fi fost posibil. Nu există posibilităţi financiare curente în Europa care să-şi ia răspunderea organizării unui campionat mondial şi apoi nici un oraş din Europa n'are cadrul sportiv necesar unui match de asemenea anvergură.

Jef Dickson ar fi renunţat la o parte din viaţă, ca să reuşească o asemenea organizare...

Nici în Italia n'a intervenit un miracol.

In capul Statului italian se găseşte un guvern la care organizarea sportului este un postulat.

«Ducele» se interesează de aproape de tot ce e sportiv şi atunci când un italian este angajat într'o probă internaţională, guvernul nu-i refuză sprijinul ca să parvină să aducă ţării sale cea mai mare onoare. In vremurile grele, Carnera a fost ajutat de guvernul ţării sale, iar acum, acelaş guvern îl ajută să dea o nouă strălucire situaţiei care o ocupă în boxul mondial.

Pentru sportul pugilist de pe vechiul continent, matchul care va avea loc Duminecă la Roma nu e lipsit de semnificaţie.

Pentru prima oară în analele boxului, se organizează în Europa un campionat mondial la toate categoriile. Şi acest nou succes asupra cetăţii inexpugnabile care au fost Statele Unite, constitue un moment în viaţa nobilului sport.

3 MILIOANE DE LIRE

Când se angajase matchul Carnera—Paolino, nimeni nu putea afirma că titlul mondial va fi în joc.

In contract nu este prevăzută clauza că e vorba de titlu.

Totuşi guvernul italian care a cerut lui Carnera să boxeze, n'a renunţat să reclame ca titlul să fie disputat.

Deşi tradiţia spune că un campion mondial al tuturor categoriilor, nu poate boxa fără să-şi pună titlul în joc, Carnera—Paolino a fost un caz particular.

Primo Carnera este obligat prin contract să boxeze pentru titlu, numai în organizările întreprinderii «Madison Square Garden» din New-York.

Aci a intervenit rolul guvernului italian.

A garantat întreprinderii «Madison Square Garden» o sumă de 3 milioane de lire, în schimbul consimţământului ca titlul să fie în joc.

Acest sacrificiu material organizarea nu-l va putea suporta; tresoreria publică italiană îl va face fără dificultate.

Iată un exemplu de sportivitate.

Fascismul consideră faptul că Primo Carnera e campion, drept o realizare a Italiei renăscute. Şi pune mare preţ pe faptul că Primo va purta cămaşa neagră când va urca treptele ringului.

PREPARATIVE

La Roma se amenajează o arenă specială. 76.000 de locuri sunt pregătite, iar altele sunt în curs de amenajare. In nici un caz nu va fi loc pentru toţi acei dornici să asiste la acest match. Din toate ţările limitrofe vin trenuri speciale. Zeci de mii de italieni din toate colţurile ţării, vor veni la Roma aduşi de trenuri speciale, în timp ce milioane vor urmări la radio, fazele matchului care vor fi retransmise de toate posturile italiene.

ANTRENAMENTUL CAMPIONULUI

Interesante sunt amănuntele asupra antrenamentului lui Carnera, pe care le publică ziarul milanez: Corriere della Sera.

«Primo Carnera se antrenează în cadrul paşnic dela Sequals. Duce o viaţă sobră, ferită de cel mai mic zgomot.

Autorităţile italiene îi acordă toată atenţia şi un serviciu special de ordine stă la dispoziţia campionului. Accesul sportivilor în câmpul de antrenament este strict reglementat şi sunt ore când în apropierea vilei lui Carnera este interzis orice zgomot.

Carnera şi-a adus doi sparring-parteneri din America şi în compania lor face zilnic zece kilometri de marş şi şase reprize de box».

DAR PAOLINO?

Spaniolul lucrează în câmpul de antrenament de lângă San Sebastian. Acolo e urmărit de câtiva antrenori şi de Johnston, managerul său pentru Statele Unite, care îi va servi şi de secund.

Paolino se va instala de mâine la Roma, unde va sosi cu un avion special.

CARNERA E ASIGURAT

Interesant e că Soresi, managerul lui Carnera, a ţinut să-şi asigure pensionarul.

Soresi a contractat cu un consorţiu de societăţi italiene, o asigurare de un milion de lire. Nu se poate spune că Primo n'are un manager prevăzător...

ŞI UN INTERVIEW...

O jumătate de oră după ce a sosit la Genova, Carnera a asistat la matchul de football Genova—Milan, unde a fost primit cu ovaţii delirante.

Pretându-se exigenţelor reporterilor Carnera s'a angajat în următorul dialog:

Dacă întâlniţi pe fosta dvs. soţie, ce faceţi?

— Foarte simplu, o salut.

Este adevărat că sunteţi logodit cu blonda vedetă americană Gloria Stuart?

— Toată ziua trebue să mă ţin de desminţiri.

Am jucat recent în filmul «Femeia şi boxeurul» dar Hollywoodul nu m'a impresionat prea mult. Am întâlnit acolo celebrităţi ca: Mary Pickford, Greta Garbo, Norma Shearer şi Joan Crawford; nici una nu mi-a plăcut însă.

N'am decât un sentiment pentru părinţii mei bătrâni, cari şi astăzi continuă să muncească din greu».

După Cehoslovacia — Polonia

D. D. Xifando ne comunică interesante şi variate impresii

Bucureşti - Varşovia cu avionul şi trenul... — Un match de campionat — Public sportiv, primire excelentă, relaţiile cu România etc.

D. Denis Xifando s'a întors dela Varşovia unde a condus matchul Cehoslovacia—Polonia, pentru campionatul mondial.

Nu am insistat deajuns asupra importanţei acestei misiuni, dar revenim astăzi considerând momentul foarte oportun.

A arbitra un match internaţional de talia celui disputat în Capitala Poloniei, nu e lucru prea uşor. La rivalitatea standard dintre polonezi şi cehoslovaci, s'a adăugat caracterul special al matchului de Duminecă.

Excelentul nostru arbitru internaţional n'a fost depăşit un singur moment de desfăşurarea partidei, a stăpânit-o tot timpul, a condus autoritar fără să bruscheze, a ajutat echipele să furnizeze un football cât mai agreabil, impunându-le o disciplină care a contribuit la normala desfăşurare a ostilităţilor.

Comportându-se astfel d. Xifando, acel pe care galeria bucureşteană nesocotind adagiul — errare

D. D. XIFANDO

humanum est — îl tratează câte-

(Continuare din pagina 3-a)

Nadu şi Calcianu în străinătate

Emeriţii automobilişti români, Gheorghe Nadu şi inginer Jean Calcianu se găsesc actualmente în Franţa, la Paris.

Cei doi piloţi au pornit spre metropola occidentului cu scopul de a-şi procura două maşini speciale de curse. Ii tentează anume, un «Maseratti» şi o «Alfa-Romeo», trăsuri cari au făcut vid în jurul lor, în majoritatea probelor importante ale anului şi cari au situat industria automobilistă italiană, pe primul plan.

Nadu şi Calcianu au proecte mari şi, speranţe şi mai mari. Sunt convinşi că, îmbogăţind cu două unităţi efectivul maşinilor de curse dela noi, vor obliga în sfârşit pe pontifii acestui sport să se gândească la o activitate pozitivă.

Se pare deasemenea că Nadu este dispus să uşureze sarcina forurilor automobiliste, îndreptăţite să organizeze curse în România, prin cererea unei licenţe care să-i permită regisarea, pe compt propriu, a mai multor alergări.

Nu ştiu dacă vederile lui Nadu vor fi adoptate de Automobil Clubul Regal Român dar, credem că acceptarea propunerilor lui ar constitui cea mai bună soluţie pentru eşirea din pasivitate.

Şi, la drept vorbind orice hotărâre de reluare a activităţei ar fi bine venită. Desigur că începutul, ca orice început, va fi greu. Aceasta nu înseamnă însă că, nu s'ar putea reajunge la maturitate, într'un timp mai scurt decât ne-am putea aştepta.

Cineva trebue să dea semnalul reluării firului organizărilor şi, dacă nu Automobil Clubul va fi acela, dece să se dea cu piciorul iniţiativei particulare?

S'au văzut înfăptuindu se, din iniţiativa particulară, atât de multe lucruri bune, încât este necesar ca şi în situaţia actuală a automobilismului românesc să se facă o încercare. Se poate întâmpla să se calce cu dreptul şi, în acest caz, cauza va fi câştigată.

Recordul mondial ciclist al orei ameninţat

Se vor face mai mult ca 127 km?

Ne găsim în plină cascadă a recordurilor mondiale cicliste. După trecerea la posteritate a faimosului timp realizat de Oscar Egg încă înainte de răsboi, soarta a decis acelaş lucru şi cu recordurile lui Houben şi Richard, pentruca, în ultimă instanţă Marcel Berthet să recucerească titlul de recordman mondial ciclist al probei de o oră, fără antrenament.

Şi acum, dat fiindcă belgianul Leon Vanderstuyft, figurează de timp îndelungat ca deţinător al recordului mondial al orei, cu antrenament mecanic, marii specialişti ai lumei se gândesc să înceapă asaltul contra performanţei belgianului.

Cei aproape 127 km. pe oră reuşiţi acum mulţi ani de Vanderstuyft s'au născut din duelul încins, pe vremuri, între belgian şi francezii Jean Brunier şi Jean Breau. Succesele au alternat pentruca, însfârşit, Vanderstuyft să rămână stăpân pe situaţie. Şi domnia lui a durat prea mult spre a nu stârni ambiţia marilor corifei ai timpurilor actuale.

Charles Laquehay, deţinătorul titlului mondial de semi-fond, Georges Paillard, fost anul trecut în posesia acestui trofeu, Grassin specialist al distanţei şi Georgetti cel de al doilea clasat în campionatul mondial şi odată învingător al lui Lacquehay, sunt pe punctul de a ataca recordul lui Vanderstuyft.

Toţi patru s'au pregătit intens şi în tăcere pentruca anunţarea tentativei lor să cadă ca o bombă, în mijlocul pasionaţilor sportului pedalei. Ei au scăpat însă, pe ici, pe colo, câte un cuvânt şi, zilele trecute s'au pomenit toţi patru pe pista autodromului Monthlery, în vederea încercărilor neoficiale. Desigur că întâlnirea la antrenament a celor patru aşi de prima mărime a produs senzaţie, iar cercurile de specialitate din Paris sunt unanime în a crede în doborârea recordului în fiinţă.